

دعا برای شفای بیمار

«أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَ يَكْشِفُ السُّوءَ وَ يَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَلَيْهَ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ» این آیه بارزترین دعا برای نجات از گرفتاری، ناراحتی و مریضی است. دعا برای شفای مریض و بیماران را در ادامه بخوانید

به گزارش سایت خبری پرسون، در میان همه این روزهای کرونایی و ازدحام بیماران، علاوه بر مراجعه به پزشکان باید دست نیاز به سوی پروردگار جهانیان برده و شفای بیماران را از او خواست. اما چه دعاهایی شفاعت می‌بخشند؟ در این گزارش از سخنان معصومین (ع) بهره گرفته شده و دعاهایی که ایشان توصیه کرده اند به نگارش درآمده است.

امام سجاد علیه السلام فرموده است: «چیزی نزد خداوند محبوب‌تر از این نباشد که [بندگان] از او درخواست کنند». از همین رو باید گفت که دعا از راهکارهای اساسی برای دستیابی به سعادت دنیا و آخرت و نیز از بهترین ابزارهای معنوی برای رویایی با بلاها، مصیبت‌ها و همچنین بیماری‌های جسم و روان است.

هنگامی که بندگان از تو درباره من بپرسند، [بگو]: یقیناً من نزدیکم، دعای دعا کننده را زمانی که مرا بخواند اجابت می‌کنم؛ پس باید دعوتم را بپذیرند و به من ایمان آورند، تا [به حق و حقیقت] راه یابند [و به مقصد اعلی برسند]. (سوره بقره آیه ۱۸۶)

دعای منسوب به پیامبر اکرم (ص)

سید بن طاووس در کتاب مهج الدعوات، این دعا را منسوب به پیامبر اکرم (ص) می‌داند که به واسطه امام جعفر صادق (ع) بیان شده است. مورد استفاده این دعا برای بیماری صعب‌العلاجی بوده که مجموع پزشکان زمان آن درمان آن ناامید شده بودند. گفته‌اند که برای شفای مرض صعب‌العلاج، بعد از نماز صبح، چهل مرتبه این دعا را بخوانید:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

ستایش خاص خدا پروردگار جهانیان است

حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ

بس است ما را خدا و نیکو وکیلی است

تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ

تبریک باد بر خداوند که بهترین خلق کننده است

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

هیچ تحول و نیرویی جز به واسطه‌ی خداوند بلندمرتبه و بزرگ وجود ندارد.

دعای منسوب به امام صادق (ع)

دعای اول

از جمله دعاهای سریع‌الاجابه برای شفای مریض، دعای منسوب به امام صادق است. از زبان یکی از اصحاب امام صادق (ع) نقل شده که ایشان به امام گفته‌اند، دردی دارم و امام فرموده‌اند:

بگو: بسم الله

سپس بر قسمتی که درد دارد، دست بکش و بگو:

اعوذ بعزه الله، و اعوذ بقدره الله، و اعوذ برحمه الله، و اعوذ بجلال الله.

پناه می‌برم به عزت خدا! پناه می‌برم به قدرت خدا! پناه می‌برم به رحمت خدا! پناه می‌برم به جلال خدا!

و اعوذ بعظمه الله، و اعوذ بجمع الله، و اعوذ برسول الله.

پناه می‌برم به عظمت خدا! پناه می‌برم به جمع خدا! پناه می‌برم به رسول خدا!

و اعوذ باسماء الله، من شر ما احذر و من شر ما اخاف علی نفسی

و پناه می‌برم به اسم‌های خدا از شر هر چه از آن حذر دارم و از شر هر چه که از آن بر خود بیمناکم!

و هفت مرتبه این‌کار را بکن.

دعای دوم

این دعا در کتاب عده الداعی که یکی از کتاب‌های نسبتاً معتبر در این زمینه است ذکر شده و منسوب به امام صادق است. این دعا درباره شفای مریض است.

امام صادق (ع) فرموده‌اند: زمانی‌که در کنار بستر مریضی هستی، رو به آسمان کن و بگو:

اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ عَيَّرْتَ اَقْوَامًا فِی کِتَابِکَ

خدایا اقوامی را در قرآنت سرزنش کردی

فَقُلْتَ: (قُلْ ادْعُوا الَّذِیْنَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُوْنِهٖ فَلَا یَمْلِكُوْنَ کَشْفَ الضَّرِّ عَنْکُمْ وَلَا تَحْوِیْلًا)

و فرمودی: بگو معبودهای باطل خود را جز او بخوانید، که هرگز برطرف کردن زیان را از شما، و گرداندنش را نمی‌توانند.

فَیَا مَنْ لَا یَمْلِکُ کَشْفَ ضَرِّیْ وَلَا تَحْوِیْلَهُ عَنِّیْ اَحَدٌ غَیْرُهٗ صَلَّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِهٖ

ای که برطرف کردن زیان، و گرداندن آن را از من، کسی جز تو (او) نمی‌تواند، بر محمد و خاندانش درود فرست.

وَاکْشِفْ ضَرِّیْ وَحَوِّلْهُ اِلَیَّ مَنْ یَدْعُوْ مَعَكَ اِلٰهًا اٰخَرَ

و زیانم را برطرف کن، و به‌سوی آن که معبود دیگری جز تو را با تو می‌خواند بگردان.

فَاِنِّیْ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ غَیْرُکَ؛ که گواهی می‌دهم معبودی جز تو نیست.

دعای منسوب به امام باقر (ع)

امام باقر (ع) دعایی را از زمانی که امام علی (ع) مریض بوده‌اند و پیامبر (ص) برای عیادت به بستر ایشان رفتند، روایت کرده‌اند. پیامبر پس از عیادت، به امام علی سفارش می‌کنند که دعای زیر را زمزمه کند:

اللهم این سالک تعجیل عافیتک

بارالها! یا عافیتت را تسریع گردان.

او صبراً علی بلیتک

یا به من صبر در بلایت را عنایت کن

او خروجاً الی رحمتک

و یا روح مرا به سوی جوار رحمت خارج فرما.

دعای " مَنْ كَبَسَ الْأَرْضَ "

در کتاب "مصباح"، شیخ کفعمی گفته‌اند که وقتی مریض شدی، پس از اقامه یکی از نمازهای واجب، بر موضع سجده خود دست کشیده و سپس دستت را هفت مرتبه بر جایی که درد دارد بکش و دعای زیر را بخوان:

يَا مَنْ كَبَسَ الْأَرْضَ عَلَى الْمَاءِ

ای که زمین را بر آب فشردی.

وَسَدَّ الْهَوَاءَ يَالسَّمَاءَ

و هوا را به آسمان بستی

وَأَخْتَارَ لِنَفْسِهِ أَحْسَنَ الْأَسْمَاءِ

و بهترین نام‌ها را برای خویش برگزیدی.

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

بر محمد و خاندان محمد درود فرست.

وَأَفْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا وَارْزُقْنِي وَعَافِنِي مِنْ كَذَا وَكَذَا

و با من چنین وچنان کن و روزی‌ام ده، و سالمم بدار از چنین وچنان.

دعا برای شفای مریض

سید ابن طاووس در کتاب «مُهَجِّ»، از ابن عباس روایت کرده: نزد امیر مؤمنان نشسته بودم، شخصی رنگ پریده آمد و گفت: ای امیر مؤمنان، من همیشه بیمارم و دردهای بسیاری دارم، به من دعایی بیاموز که با آن، بر بیماری‌هایم یاری جویم.

حضرت فرمود: به تو دعایی می‌دهم؛ آموزم که جبرئیل وقتی حسن و حسین بیمار بودند به پیامبر صلی الله علیه و آله آموخت و آن دعا این است:

إِلَهِي كُلَّمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ نِعْمَةً قَلَّ لَكَ عِنْدَهَا شُكْرِي وَكُلَّمَا ابْتَلَيْتَنِي بِيَلْبَةٍ قَلَّ لَكَ عِنْدَهَا صَبْرِي

ای معبود من، هر زمان به من نعمت دادی سپاسگزاری‌ام برای تو در کنار آن نعمت اندک بود و هر زمان مبتلای به بلایم کردی، صبرم برای تو نزد آن اندک بود.

فِيَا مَنْ قَلَّ شُكْرِي عِنْدَ نِعْمَةٍ فَلَمْ يَحْرَمْنِي وَ يَا مَنْ قَلَّ صَبْرِي عِنْدَ بَلَاءٍ فَلَمْ يَخْذُلْنِي

ای که شکر من کنار نعمت‌هایش کم بود، اما از نعمت محرومم نکرد، و ای که صبرم نزد بلایش اندک بود، اما مرا وا نگذاشت.

وَ يَا مَنْ رَانِي عَلَى الْمَعَاصِي فَلَمْ يَقْضَحْنِي وَ يَا مَنْ رَانِي عَلَى الْخَطَايَا فَلَمْ يُعَاقِبْنِي عَلَيْهَا

و ای که مرا بر گناهان دید، اما رسوایم نکرد و ای که مرا بر خطاها دید، اما بر آن‌ها عذابم نکرد.

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفُ لِي ذَنْبِي وَاشْفِنِي مِنْ مَرَضِي إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بر محمد و خاندان محمد درود فرست، و گناه من را ببامرز، و از بیماری‌هایم شفا ده، به درستی که تو بر هرچیز توانایی. (مهج الدعوات و منهج العبادات، ص ۸)

امیرالمؤمنین (ع) در این دعا به نوعی حکمت نزول بلا و بیماری را در گروهی بار گناهان افراد معرفی می‌کند؛ همچنان که در فراز ابتدایی دعای کمیل از خداوند درخواست داریم «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُنْزِلُ الْبَلَاءَ»؛ یعنی خدایا گناهانی که سبب نزول بلا می‌شود، مورد مغفرت قرار بده. آیات و احادیث متعددی مبنی بر این موضوع داریم که خداوند به واسطه بی‌توجهی به محضریت او امت‌ها را با سختی‌ها و بیماری‌ها مواجه می‌کند تا به سوی او تضرع کنند و دست از خطا و غفلت خود بردارند.

شاید سؤال شود ائمه (ع) که معصوم از هر خطایی هستند، آموختن این دعا برای حسنین (ع) چه وجهی باید داشته باشد؟ پاسخ این است که اهل بیت (ع) به مثابه معلمانی هستند که در هر لحظه شیعیان خویش را تربیت می‌کنند و خداوند از مجرای آن بزرگواران درس‌های خود را به بندگان خویش می‌رساند؛ از این رو خداوند به بهانه‌های مختلف بندگان خویش را از موهبت‌های عالم بهره‌مند می‌کند؛ این رویه را هم در دعای کمیل و هم در سایر ادعیه مثل صحیفه سجادیه مشاهده می‌کنیم. آن بزرگواران هرچند برای خویش از خداوند طلب آموزش می‌کنند، اما این ادعیه را باید از زاویه‌نگاه معلم به شاگرد مطالعه کرد.

دعا برای شفای مریض

هر که بیمار باشد و این دعا را در آن بیماری چهل مرتبه بخواند، به امید خدا شفا پیدا کند:

در زبده الدعوات روایت کرده است که رسول خدا (ص) به خانه حضرت فاطمه (س) آمد. امام حسن را بیمار یافت و این منظره بر آن حضرت خیلی گران آمد. جبرئیل نازل شد و گفت: یا محمد تعلیم کنم تو را دعایی که با آن فرزندت از ناخوشی خلاص گردد، پس خواند:

" اللهم لا اله الا انت العلی العظیم ذو السلطان القدیم و المن العظیم و الوجه الکریم "

” لا اله الا انت العلی العظیم، ولی الکلمات التامات و الدعوات المستجابات خل ما اصبح. "

پس حضرت این دعا را خواند و دست خود را بر پیشانی امام حسن (ع) گذاشت و شفا یافت.

در جواهر القرآن آمده است هر که بیمار باشد و این دعا را در آن بیماری چهل مرتبه بخواند، به امید خدا شفا پیدا کند.

” لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین "

اگر در آن مریضی بمبرد ثواب شهدا را دریابد و اگر صحت یابد گناهان وی آمرزیده گردد.

سوره مبارکه حشر

هرگاه این سوره قرآن کریم را با خلوص بر بیمار بخوانند انشاءالله شفا بخش است. در روایتی از نبی مکرم اسلام صلی الله علیه وآله وسلم آمده است: هنگام قرائت سه ایه آخر سوره حشر دست را بر سر بگذارید و آیات را قرائت نمایید که این دستور جبرئیل است از جانب خداوند؛ و این عمل شفای همه بیماری هاست به جز مرگ.